

Moja koncepcja Decentryzmu / 1987/ Adam Wiśniewski-Snerg, 1937-1995

Wszystkie istniejące dzieła sztuki, mimo ich wielkiej różnorodności, zaliczyć można do jednego kierunku – **do centryzmu**, którego istota polega na tym, że środek przedstawionego przez artystę przedmiotu czymkolwiek ten przedmiot jest – zawsze znajduje miejsce w ramach utworu.

Dla twórczości centrystycznej charakterystyczne jest dążenie do pełnej ekspozycji prezentowanego przedmiotu – niezależnie od wybranej formy. Centryzm zezwala na przedstawienie fragmentu jakiejś rzeczywistości, ale tylko w przypadku, kiedy cały przedmiot nie mieści się w ramach obrazu.

Moja koncepcja kompozycji obrazu w odróżnieniu od omówionej koncepcji centrystycznej – **nos i nazwę Decentryzmu**

. Obraz wyraża postulat decentryzmu, gdy środek przedstawionego w nim przedmiotu znajduje się gdzieś poza ramami utworu, skąd ten przedmiot dominuje nad ukazanym otoczeniem. Taka zasada kompozycji – poprzez stworzenie napięcia między ukrytym przedmiotem a widocznym tłem – pozwala wzmocnić znaczenie przedmiotu albo jego otoczenia w zależności od przypisanej im roli.

* * * * *

[POCZĄTKI](#)